

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσαι αἰτήσεις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέρων συμφωνιῶν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργστολίον.

Συντάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Ἀύριον ἐν τῷ « Ἀναγνωστηρίῳ » ὥραν 8ην μ. μ.
ἀμιλλῇτε ὁ κ. Μ. Ἀντύπας περὶ τῶν ἐκλογῶν καὶ τοῦ
πρώτου μέρους τοῦ προγράμματος.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

« Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνωτάτης κυριαρχίας ὑπάρχει ἐξαι-
ρέτως εἰς τὸ Ἔθνος. Οὐδὲν σωματεῖον, οὐδὲν ἄτομον
δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἐξουσίαν μὴ προερχομένην ἐξ αὐ-
τοῦ τοῦ Ἔθνους. »

Αὐτὰ διατυπώνει τὸ Δημοκρατικὸν Πολίτευμα κα-
τὰ τὸ ὅποιον τὸ Ἔθνος καὶ ὄχι εἰς Μονάρχην ἢ εἰς Βα-
σιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος κυρίαρχος. — Αὐτὰ συμπεραίνει
καὶ πᾶς ἐχέφρων, διότι ἀληθῶς ὁ θεσμὸς τῆς Βασιλείας
ἢ τῆς Μοναρχίας εἶναι θεσμὸς προκύψας εἰς ἀπρηχαιω-
μένας καὶ βαρβάρους ἐποχὰς καθ' ἃς οἱ ἰσχυρότεροι καὶ
σκληρότεροι μιᾶς ομάδος ἢ ἐνὸς λαοῦ ἤρχον καὶ ἐβασί-
λευον, καθ' ὅσον ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἐπροόδευσε κατεῖδε
τὸ ἄτοπον καὶ ἀδίκον τοῦτο καὶ ὥρισεν ἵνα ὁ ἰκανώτερος
γίνεται κατ' ἐκλογὴν ἄρχων καὶ διοικητὴς λαμβάνων
τὴν δύναμιν ἢ τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ἔ-
θνους δικαιούμενου ὅταν θελήσῃ νὰ ἀφαιρῇ τὴν δοθεῖσαν
ἐξουσίαν. Τὰ οὕτως διεπόμενα πολιτεύματα ὠνομάστη-
σαν Δημοκρατικά καὶ καθιέρωσαν τὴν ἰκανότητα καὶ
τὴν ἀμιλλαν μεταξὺ τῶν πολιτῶν, κατήργησαν δὲ τὸ
κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν Ἀρχόντων, τοὺς δὲ Βασι-
λεῖς καθήρεσαν καταργήσαντες τὸν λίαν ὀπισθοδρομικὸν
καὶ βάρβαρον αὐτὸν θεσμόν.

Ἐν τούτοις ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸ Δημοκρατικὸν πολί-
τευμα ὑπάρχουσιν πολλαὶ ἀτέλειαι καὶ ἐλλείψεις, δὲν
βασίλευει δὲ καὶ ἐκεῖ πλήρης ἡ ἰσότης τῶν δικαιωμά-
των διὰ τοῦτο ἡ ἀνθρωπότης ἐπιζητεῖ ἀκαταπαύστως
νὰ καλλιεργήσῃ τὴν θέσιν τῆς ἰδρύουσα ἔτι μᾶλλον
φιλαλευθέραν καὶ ἔτι δικαιοτέρον πολίτευμα εἰς τοὺς

θεσμοὺς τοῦ ὁποίου νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἁρμονίαν καὶ εὐτυ-
χίαν τῆς ἀπομακρυνομένη ἐκ τοῦ ἐγκλήματος καὶ πλη-
σιάζουσα εἰς τὸ « ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν ».
Τὸ πολίτευμα τοῦτο τὸ ὁποῖον ἑκατομμύρια ὁπαδοὺς ἀ-
ριθμεῖ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, τὸ Πολίτευμα τοῦτο
τὸ ὁποῖον δι' ἑκατοντάδων βουλευτῶν ἀντιπροσωπεύεται
εἰς ὅλα τὰ κοινοβούλια τοῦ Κόσμου εἶναι τὸ Σοσιαλι-
στικὸν καὶ καθόριτεν ὡς βάσιν τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀ-
τόμων διατυπώσαν ταύτην ὡς ἐξῆς:

« Ἡ ἐλευθερία συνίσταται εἰς τὸ νὰ δύναται τις νὰ
πράττῃ πᾶν ὅτι δὲν βλάπτει τὸν ἄλλον (ὁ σὺ μισεῖς
ἐτέρῳ μὴ ποιήσεις) ὥστε ἡ ἐξάσκησις τῶν φυσικῶν δι-
καιωμάτων παντὸς ἀνθρώπου δὲν ἔχει ἄλλα ὅρια εἰμὴ
ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐξασφαλίζουν εἰς τὰ ἄλλα μέλη τῆς
Κοινωνίας τὴν ἀπόλαυσιν τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων· τὰ
ὅρια ταῦτα μόνον ὑπὸ τῆς γενικῆς θελήσεως ὅλων δια-
γράφονται. »

Ἐπομένως τὸ Σοσιαλιστικὸν Πολίτευμα κατὰ τὸν
ἀνωτέρω ὁρισμὸν τῆς ἐλευθερίας δὲν καταργεῖ μόνον τὰ
προνόμια Βασιλέων καὶ Ἀρχόντων ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ
κληρονομικὸν δικαίωμα τῆς περιουσίας ἀφαιρεῖ, καὶ τὴν
δύναμιν τοῦ χρήματος καταργεῖ καὶ μίαν Κοινωνικὴν τά-
ξιν καθορίζει ἐργαζομένην ἀνευ ἐξαιρέσεως καὶ ἀπολαμ-
βάνουσαν ἀνευ διακρίσεως· κατὰ τὸ πολίτευμα τοῦτο πᾶν
μέλος τῆς Κοινωνίας ἔχει δικαιώματα καὶ καθήκοντα,
ἔχει δικαίωμα μόλις γεννηθῇ νὰ τραφῇ νὰ ανατραφῇ νὰ
ἐκπαιδευθῇ εἰς μίαν τέχνην ἢ μίαν ἐπιστήμην, καὶ ἀφοῦ
ταῦτα τὰ δικαιώματα περιβληθῇ τότε καὶ τὸ μέλος
τοῦτο ὀφείλει γὰρ ἐργαθῇ ὅπως τὰ αὐτὰ δώσῃ καὶ τοῦ-
το δικαιώματα εἰς τὰ ἄλλα τῆς Κοινωνίας μέλη.
Κατὰ τὸ πολίτευμα λοιπὸν τοῦτο πλοῦστοι δὲν θὰ ὑ-
πάρχωσι οὔτε χατομέρηδες ἀλλ' οὔτε πτωχοὶ καὶ ἐγ-
κληματῖαι, ὅλα τὰ κακὰ καταργοῦνται καὶ ὅλοι οἱ ἀν-
θρώποι ἐξ ἴσου θὰ ἐργάζονται καὶ ἀδελφικῶς θὰ ἀλλη-
λοβοηθῶνται, οὕτως δὲ πληροῦται τὸ τοῦ Χριστοῦ ῥη-
θὲν « καὶ ἐλευθερεῖται ἡμέρα καθ' ἣν γενήσεται ἡ ἀνθρω-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 55 Φ4 0014X10049

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

πότης μία ποιμνη εις ην εις θα εινε ποιμην, η 'Αγάπη και η Δικαιοσύνη.»

Ότι λοιπόν ο Σοσιαλισμός εινε αυτή η 'Αλήθεια, αυτή η Δικαιοσύνη και ότι ο διδάξας τούτον εινε ο Χριστός και ότι ολοκληρος εν τῷ Εὐαγγελίῳ ἐμπεριέχεται τούτο εινε ἀναμφισβήτητον.

Εκείνο δι' ὅπερ ἀπορροῦμεν εινε τὸ πῶς και διὰ τίνων μέσων ὁ Σοσιαλισμός θὰ ἐπιτύχη και πῶς, ἀποτόμως ἐπιτυγχάνων συμφέρει ἢ βαρύνει και διὰ συνθηκῶν; 'Ανεγείρων δηλαδὴ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰς 'Εργατικὰς τάξεις ἐκ τοῦ βορβόρου τῆς πείνας και ἀμαθείας και κρημνίζων ἀνεπαισθήτως και συνεχῶς τὸ χρέμα και τὴν Βασιλείαν θὰ φέρη αἰφνιδίως ἐν μέσῳ τῶν μειδιαιμάτων τῆς 'Ανθρωπότητος τὸ ΤΕΛΟΣ τοῦ ΤΥΡΑΝΝΟΥ; — Τοῦτο θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἀποδείξωμεν διὰ διαλέξεων και διὰ τῆς «'Αναστάσεως» προσεχῶς.

8,500.

Μερικοὶ κομματάρχισκοι, ἐξ ἐκείνων μάλιστα οἵτινες, ὡς λέγουσιν, ἀνήκουσιν εἰς τὴν Λαϊκὴν μερίδα και οἱ ὅποιοι. ὡς διαδίδουσιν, δὲν ὤκνησαν ν' ἀνέλθωσιν μέχρι τοῦ θρόνου τοῦ κ. Ρωμάνου και νὰ τοῦ ζητήσωσι συνεργασίαν και ἀλληλοβοήθειαν, ἵνα ἀποφύγῃ τὰς καθημερινὰς ἐπιθέσεις τῆς Κοινωνίας διὰ τὴν διαγωγὴν ἣν ἔδειξαν κηρύξαντες και πρὶν τῶν ἐκλογῶν και κατὰ τὰς ἐκλογὰς, ἀμειλικτον πόλεμον κατ' ἡμῶν, διαδίδουσιν ὅτι τοῦτο τὸ ἔπραξαν διότι δὲν ἐμοιράσαμε μαζύ τους τὰ ὅσα ποσὰ τὰ ὅποια ἐλάβομεν; ἀπὸ τὸν κ. Βαλλιάνον 6,000 διὰ τοῦ Κυρίου Μ. — ἀπὸ τὸν κ. Κοσμετάτον 2,000 διὰ τοῦ Καγκελαρίου Β. — και 500 ἀπὸ τὸν Τζανετάκη ἐν ὅλῳ 8,500.

Ἡ ἀλήθεια εινε ὅτι ἐλάβομε μίαν ἑκατοντάδα ἀπὸ τὸν Α. Βαλλιάνον διὰ συνδρομὴν τῆς 'Αναστάσεως και μίαν ὑπόσχεσιν διὰ τοῦ κ. Μ. διὰ τι ποσὸν ὑπὲρ τοῦ 'Αναγνωστηρίου, ταῦτα δὲ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐχεμυθείας, ὃν μὴ δυνηθέντες νὰ κρατήσωμεν, ἀπωλέσαμεν (ἀφοῦ μέχρι τοῦδε οὐδὲν ἐλάβομεν) τὸν θησαυρὸν ὡς φαίνεται μὴ ἐκμαθόντες τὸν τρόπον τῆς ἐχεμυθείας τῶν κομματάρχισκων, δυσκόλως θὰ εἰσγάγωμεν εἰς τὰ θυλάκιά μας χρηματικὰ βοηθήματα πλουσιῶν και ὑποψηφίων.

Ἡμεῖς λοιπόν ἐκλαμπρότατοι ἀνθρωπίσκοι και πατριώτατα βρωμοτόμχα τὴν ἐπαύριον τῶν ὑποσχέσεων ἐποιήσαμε ταῦτα γνωστὰ ἐνώπιον χιλίων ἀνθρώπων δημοσίᾳ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «'Αναγνωστηρίου» μολοντί εἰς οὐδένα ἔχωμε τὴν ἀνάγκην νὰ δώσωμε λογαριασμὸν τοῦλάχιστον διὰ τὴν «ἐφημερίδα μας».

Ἀλλὰ τίς ἐξῆλθε νὰ ἐλέγξη, καλῶς ἢ κακῶς ἀδιάφορον,

Οἱ Κομματάρχισκοι ἐκείνοι οἵτινες χάριν τῶν ἰδίων συμφερόντων λησμονοῦντες και ἀξιοπρέπει αν και συμφέδῃσιν, ὠδήγησαν τὸν Λαὸν κατὰ ἑκατοντάδας ἄλλοτε μὲν εἰς τοὺς πόδας τοῦ 'Αφέντη Ρωμάνου ἄλλοτε εἰς τὸ μέγαρον τοῦ 'Αφέντη Κοσμετάτου και εἰς τὸ μέλλον τίς οἶδε ποῦ ἐτοιμάζονται νὰ τὸν ὀδηγήσουσι; τί τοὺς μέλλει; ἀρκεῖ νὰ γεμίσῃ ἡ τσέπη 5—6 Τραπεζούκων, 'Εργολάβων, Κληρῶνων, Ὑπαλλήλων και ὅς ἐξευτελίζεται και τὸ δυστυχισμένο και κ α κ ὁ μ ο ι ρ ο π α ι δ ι και ὁ ἀ ν ὁ η τ ο ς και μ α γ κ ο ὁ φ η ς Λ α ὁ ς !

Καθάρματα, εἰσθε ἄ τι μ ο ι ! ἐκ νεαρῆς ἡλικίας ὅσοι τολμάτε νὰ νομίζετε ὅτι οἷόςδηποτε εἴτε δ α ἱ μ ω ν εἴτε Π λ ο ὗ σ ι ο ς εἴτε ἱ σ χ υ ρ ὁ ς εἴτε ἱκανὸς νὰ θίξῃ τὴν συνείδησίν μας οὔτε κἂν τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων μας ἀντὶ ὅλων τῶν ἑκατομμυρίων τῆς ὑψηλῆς! Πρὸς τὸ παρὸν ταῦτα.

ΚΛΕΠΤΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑΦΑΡΜΑΚΑ ;

Μάλιστα ! κλέπτονται και τὰ φάρμακα, αἱ ἡμέραι τῶν ἐκλογῶν ἐν 'Ελλάδι εἶναι ἡμέραι κακουργημάτων, ἀσυνειδησίας, σκληρότητος, λήθης ἱερῶν και ὁσίων.

Κατὰ τὰς ἐλευσινὰς ταύτας ἡμέρας τὰ πλήθη μαινόμενα ἐκ τῆς μέθης ἦν τοῖς μεταδίδουσιν οἱ κομματάρχαι προβαίνουσιν εἰς παντοειδῆς ἀσχημίας και εἰς ἀκατανομάστους πράξεις. — Μία τῶν τοιούτων πράξεων εἶνε ἡ κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν ἐκλογῶν διάρρηξις τοῦ Φαρμακείου τοῦ 'Ιατροῦ κ. Διονυσίου Γεωργοπούλου ἐξασκούντος τὸ ἐπάγγελμα του εἰς τὸν Αἰγιαλὸν Σάμης. Κλέπται ἢ μᾶλλον ἀνθρωποὶ ὑπείκοντες εἰς πάθη και ἰδιωτικά συμφέροντα και ζητοῦντες ν' ἀπελάσωσιν ἐκ Σάμης τὸν 'Ιατρὸν τοῦτον προέβησαν εἰς τὴν ἀνωτέρω πρᾶξιν καταγδύσαντες κυριολεκτικῶς τὸ Φαρμακεῖον του και ἀφαρπάσαντες και αὐτὰ τὰ ἐργαλεῖα και αὐτὰ τὰ φάρμακά του ἀπῆλθον ἀποκομίζοντες ἕνα αἶσχος τὸ ὅποῖον οἱ εὐγενεῖς κάτοικοι τῆς Σάμης οἱ φιλελεύθεροι χωρικοὶ τῆς πρέπει διὰ παντὸς τρόπου νὰ πετάξωσιν ἀπὸ τὸν ὑπερήφανον τόπον τους.

Ἡ «'Ανάστασις» στιγματίζουσα τὴν ἀτιμον ταύτην πρᾶξιν εὐχεται εἰς τοὺς ὑπερήφανους Σαμαίους νὰ ἐξαλειφῶσι ταχέως τὸ στίγμα τοῦτο ἀποκαλύπτοντες και τιμωροῦντες τοὺς ἐνόχους, τὸν δὲ εὐγενέστατον και ὠφελιμώτατον διὰ τοὺς ἀδυνάτους και πάσχοντας 'Ιατρὸν Γεωργόπουλον συμβουλεύει νὰ μὴ ἀποθαρρυνθῇ οὔτε ν' ἀπογοητευθῇ ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθήτῃ τὸ φιλάνθρωπον ἔργον του ἱατρείων και παραμυθῶν τοὺς πτωχοὺς χωρικοὺς τῆς Σάμης οἵτινες οὐδόλως ἀνemieχθησαν εἰς τὴν αἰσχρὰν ταύτην πρᾶξιν ἥτις βαθεῖαν τοὺς ἀσῆκε θλίψιν και μίαν προὔκαλεσε γενικὴν ὀλῆς τῆς Σάμης κατάρραν κατὰ τῶν ἐπιτηδεῶν τῆς ἡμέρας οἵτινες εἶνε οἱ κοινοὶ πάντων τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων και πράξεων ἐχθροὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΟΙΧΙΡΤΑΠ . Π ΗΤΟΛΛΥΣ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΣ και ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ.

Σ. Λοιπόν πῶς Σὰς ἐφάνηκαν αἱ ἐκλογαί;

Π. Λαμπρά ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχία καὶ εἰς τοὺς τρεῖς διορισμούς.

Σ. Τί ἐννοεῖτε μὲ τοῦτο.

Π. Ἐννοῶ ὅτι οἱ διορισμοὶ τῶν Βουλευτῶν τῆς Ἐπαρχίας ἐπέτυχον! . .

Σ. Ἀλλὰ δὲν Σ' ἐννοῶ, οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται δὲν διορίζονται.

Π. Ἴσως πάντες οἱ Ἕλληνες νὰ νομίζωσιν ὅτι ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει Σύνταγμα, ὅτι ὑπάρχει γενικὴ ψῆφος καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων μόνον υπογράφει διατάγματα! Ἡμεῖς ἐναντίον τῆς γνώμης καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ Κόσμου ὅλου, ἂν θέλετε, λέγομεν μετὰ παρησίας ὅτι ἐν Ἑλλάδι κατηργήθη τὸ Σύνταγμα οὐ σι α σ τ ι κ ῶ ς πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ ὅτι μόνον μερικὴ ψῆφος ὑπάρχει καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς διοικεῖ καὶ ἔχει αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις αἵτινες 99 ἐπὶ τοῖς 100 εἶνε νευρόσπαστα οὐ μόνον τοῦ Βασιλέως ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀυλαρχῶν καὶ τῶν Σταυλαρχῶν οὓς ἡ τοιαύτη τῶν Κυβερνήσεων ἀνοχὴ ἔκαμε βυθοπλούτους καὶ ἐκατομμυριούχους καὶ ὅστις δὲν πιστεύει ὅς ἀναγνώσει τὸν βίον τοῦ Θ ῶ ν π. χ. . . ;

Μάλιστα! μὴ θορυβεῖσαι κ. Συντηρητικὲ ἡ ἀλήθεια εἶνε πικρὰ καὶ ὅταν πίπτει κατακέφαλα κάμνει παροξυσμούς καὶ θορύβους καὶ προκαλεῖ ἐναντίον τῶν λεγόντων ταύτην φυλκίσαις καὶ ἐξορίας καὶ ὑστερήσεις καὶ παντὸς εἶδους συκοφαντίας καὶ ὕβρεις! καὶ ὅμως καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα **Νικᾶ! Νικᾶ!** καὶ ὁ μὴ πιστεύων ὅς διαβῇ ὀπίσω μὲ τὸ ἐν᾿ ἐμὸν πλοῦν τῆς φαντασίας καὶ ὅς ἐξετάσῃ τὴν ἐποχὴν τῶν φρικαλέων γεγονότων ἄτινα ἀνὰ πάντα ἐνικυτὸν ἐροτάζει ὁ Χριστιανὸς δηλ. τῶν γεγονότων ἄτινα ἐξετυλίχθησαν τὴν μεγάλην ἐβδομάδα.

Ὡς βόμβα ἐξ οὐρανοῦ κυλισθεῖσα ὁ Χριστὸς αἰφνιδίως πίπτει μετὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων καὶ πλουσίων καὶ ἰσχυρῶν τοῦ Ἰσραηλιτῶν καὶ κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀληθείας ἐγείρει τὰ πλήθη κατὰ τῶν ἐκμεταλευτῶν τῆς συνειδήσεως, κατὰ τῶν κλεπτῶν τοῦ ἰδρώτος, κατὰ τῶν ὑποκριτῶν καὶ θεομπαικτῶν τοῦ δυστυχισμένου ἐκείνου Λαοῦ ὁ ὁποῖος ἦτο πεπρωμένον νὰ κατὰκομνηται καὶ οὐδέποτε πλέον νὰ ἀνδρυνταχθῇ (ὡς θὰ συμβῇ διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν αὖριον).

Δυστυχῶς ἡ ἀλήθεια αὕτη ἐξήγειρεν ἐναντίον τοῦ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν συκοφαντίαν τῶν μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν οἵτινες κατηγόρησαν τὸν Χριστὸν ὡς σ τ α σ ι α σ τ ῆ ν ὡς ζητούντα νὰ κατὰλύτῃ τοὺς Ν α ο ὺ ς καὶ νὰ καθιερῇ τοὺς Ἀ ρ χ ι ε ρ εῖ ς κατὰ τοὺς νόμους τῶν πατέρων.

μαθῇ καὶ εὐκολόπιστα πλήθη καὶ οὕτω νὰ ἀχθῇ εἰς τὸν Γολγοθᾶ φραγγελωμένος καὶ ἐμπυρσμένος ὁ μέγας Διδάσκαλος τῆς Ἀληθείας, ὁ ἀληθὴς Σωτὴρ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀδικουμένων καὶ οὕτω ἡ ἀλήθεια ἀφ' οὗ ἐραπίσθη καὶ ἐλογχίσθη, ἐσταυρώθη καὶ οὕτω ἡσύχασαν οἱ ἰσχυροί, οἱ ὑποκριταί, οἱ πλούσιοι, οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ Ἰσραήλ ἐκείνου τὸ ὅποιον ὅμως ἐξ ὁλοκλήρου ὕστερα ἀφ' οὗ εἰς τὰς χεῖρας τῶν δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐξαχρειωθῇ ἐντελῶς, νὰ νικηθῇ, νὰ ἐκλείψῃ τέλος πάντων.

Καὶ ὁ μὲν Λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπχτηθεὶς ὑπὸ τῶν δολίων Ἀρχόντων καὶ Κυβερνητῶν κατεστράφη ἐντὸς ὀλίγου ἐνῶς ἡ Ἀ λ ῆ θ ε ι α τραφεῖσα ἀπὸ τὸ ἀθάνατον τοῦ θείου Ἡρώος τοῦ Γολγοθᾶ αἷμα ἔγινε τὸσον εὐτραφὲς καὶ μεγάλῳ ὥστε νὰ καταλάβῃ σχεδὸν τὰ δύο τρίτα τῆς Ἀνθρωπότητος ἣν ἠνάγκασε νὰ κάμῃ βωμούς καὶ θυσιαστήρια ἐπὶ τῶν ὁποίων νὰ προσφέρῃ ὑπερτάτην θυσίαν εἰς ἐκείνον τὸν ὅποιον αὕτη αὕτη ἡ ἀνθρωπότης πρὸ 1907 ἐτῶν ἐνέπτυσσε καὶ περιέπαιξε.

Νικᾶ! λοιπόν Νικᾶ! ἡ Ἀλήθεια Νικᾶ καὶ ὅταν τῆς φιλῶσιν τὰ κράσπεδα τῆς ἐσθῆτος τῆς, Νικᾶ καὶ ἔτι μᾶλλον ὅταν τῆς γαμίζωσι τὸ στῆθος ἀπὸ λογιισμῶν καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπὸ στέφανου Μαρτυρίου.

Σ. Ἐν τούτοις ἐφύγαμεν ἐκ τοῦ θέματός μας καὶ Σὰς παρακαλῶ νὰ ἐξακολουθήσητε νὰ μοῦ ἀποδείξητε διατὶ ἐν Ἑλλάδι διορίζονται ἀντὶ νὰ ἐκλέγονται οἱ Βουλευταί.

Π. Μάλιστα ἡ λογικὴ καὶ τὸ πολίτευμα, ὅπερ εἶνε ἀπόρροια τῆς λογικῆς, λέγει ὅτι οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐπάνω ἀπὸ τὴν λογικὴν καὶ ἀπὸ τὸ πολίτευμα εἶναι αἱ αὐτῶν μεγαλειότητες τὸ Χ ρ ῆ μ α καὶ τὸ Κ ὀ μ μ α, ἐν ἄλλαις λέξεσι ἡ ψῆφος τοῦ Λαοῦ εἶνε νευρόσπαστος εἰς τὰς χεῖρας τῶν Πλουσίων καὶ τῶν Κομματάρχων διευθυνομένη ἀνκλόγως τῆς ἐπιθυμίας τούτων εἰς τὸ Ν α ῖ ἢ τὸ Ὁ χ ι τῶν κλητῶν. Βεβαίως α ὕ ρ ι ο ν θὰ ἀπαλλοχθῶμεν ἐκ τῆς ἀπεχθοῦς ταύτης Μοναρχίας, ἐν τούτοις σήμερον ὁ θέλων νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀλήθειαν ταύτην εἶνε ἡλίθιος.

Σ. Πῶς λοιπόν ἐνῶ εἶνε ἀληθὲς τοῦτο πιστεύομεν ὅτι ὑπάρχει γενικὴ ψῆφος καὶ οὐχὶ σπικνίως λέγομεν ὅτι θὰ ἦτον εὐχῆς ἔργον ἐὰν « κοπῇ αὕτη? »

Π. Διότι οἱ Ρωμαῖοι περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους θνητοὺς εἴμεθα ἐπιπόλαιοι καὶ οὐδέποτε ἐξετάζομεν τὸ βάθος τῶν ζητημάτων ἀλλὰ μόνον τὴν ἐπιφάνειαν ἀρκούμενοι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τύπων καὶ ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς οὐσίας ἐγὼ τὰ λογαριάζω ἐν συντομίᾳ ὡς ἐξῆς: Ὁ βοσκὸς, ὁ γεωργὸς, ὁ ἐργάτης, ὁ μικρέμπορος, ὁ βιοπαλαιστής, ὁ ὑπάλληλος, εἶνε ὡς ἐκ τοῦ φυσικοῦ Νόμου τῆς ἀνάγκης δοῦλοι εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, τὸν πλοῦτον, τὸν μεγαλέμπορον, τὸν ἱκτῶν, τὸν δικηγόρον, τὸν ἐργολάβον, τὸν κομματάρχην κ. τ. λ. ἐ-

πομένως, υπακούοντες εἰς τὴν ἀνάγκην, εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς λέγει καὶ ὁ Ὁμῆρος, ὑποκύπτουσι καὶ οἱ θεοί, παραδίδει καὶ τὴν ψῆφον του, παραδίδει καὶ τὸν ἰδρώτα του, παραδίδει καὶ τὴν γυναῖκα του καὶ τὴν θυγάτηρα του μαζὶ δὲ μὲ ὅλα αὐτὰ παραδίδεται καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον καὶ τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ λαοῦ· ὡς βλέπεις λοιπὸν μόνον μερικὴ ψῆφος ὑπάρχει καὶ ὄχι γενικὴ ἥτις ἔχει καταργηθῆσι ωπηρῶς! καὶ διὰ τοῦτο ἐγείρεται ὁ γέλως ὅταν ἀκούομεν τινὲς θαμῶνας τῶν καφρνείων ἢ ὑποφθίρους τῶν φρενοκομείων νὰ λέγωσιν ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῇ τί; ἡ γενικὴ ψῆφος! ἥτις οὐδέποτε ὑπῆρξεν οὔτε ὑπάρχει, εἶνε σὺν νὰ λέγωμεν «πρέπει νὰ συλληφθῇ ἡ σκιά» ἥτις κινεῖται, λαμβάνει σχήματα, μεγαλύνει, μικραίνει μὰ δὲν δὲν εἶναι τίποτε ἐν τούτοις, εἶνε σκιά!

Σ. Ἐν ἄλλαις λέξεσι οἱ κυρίως υπαίτιοι διὰ τὴν κακὴν ἐλλογὴν τῶν κατὰ κίρως ἀντιπροσώπων καὶ ἐπομένως οἱ κυρίως αἴτιοι τῆς ἐλεεινῆς διοικητικῆς καὶ πολιτικῆς καὶ Ἐθνικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἶνε οἱ ἰσχυροί, οἱ Κομματάρχαι, οἱ Πλουσιοί, οἱ Ἐπιστήμονες κτλ.

Π. Βεβαίως οὐδὲ οἱ ἴδιοι δύνανται νὰ τὸ ἀρνηθῶσιν ἐκτὸς ἂν εἶνε ὁπαδοὶ τῆς ἐπιστήμης ἐκείνης ἢ ὁποία λέγει ὅτι ὁ «Ἥλιος» εἶνε σκοτεινὸς καὶ ἡ τοιαύτη ἐπιστήμη καλεῖται ΤΥΦΛΩΜΑΡΑ!

Σ. Ὡστε τί πρέπει νὰ γίνῃ ἵνα ἀπαλλαχθῶμεν ἀπὸ τὴν τυφλωμαρὰν αὐτήν;

Π. Καὶ πάντοτε εἴπομεν καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ὅσον ὀλιγωτέρᾳ οἰκονομικῇ ἀνάγκῃ ὑπάρχει καὶ ὅσον ὀλιγωτέρᾳ ἀμάθειᾳ, τόσοις πλησιάζομεν εἰς τὴν συνείδησιν καὶ τὸ φῶς.

Ἐπομένως ἐὰν θέλωμεν αἱ διάφοροι βδέλλαι αἱ τὸσον ἀναφικνὸν προσκεκολλημέναι ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Λαοῦ, νὰ πέσωσι καὶ νὰ ψοφίσωσι, πρέπει ἐφ' ὅσον μᾶς εἶνε δυνατόν νὰ ἐργασθῶμεν δι' ἀόκνου ἐργασίας καὶ ἐλέγχου ὅπως προκύψῃ καλλιτέρα διοίκησις ἥτις μετ' ὀλίγον νὰ φροντίσῃ ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου, ὑπὲρ τῶν προϊόντων, ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας, ὑπὲρ τῆς μορφώσεως καὶ διαπλάτσεως τῶν Νέων, ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς ἀναρθώσεως τοῦ φρονήματός του, καὶ τότε βεβαίως θὰ προκύψωσι πολῖται εὐσυνείδητοι καὶ ἀξιοπρεπεῖς καὶ τότε ὁ ἠθικὸς Νόμος θὰ σταθῇ ὑπεράνω τοῦ Φυσικοῦ καὶ τότε ὁ Κηρὴν θὰ πέσῃ πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ πνευματικοῦ Ἐργάτου καὶ τοῦ τιμίου χειρόνακτος. Ζητῶν ἔλεος καὶ συγχώρησιν, καὶ τότε καὶ μόνον τότε θὰ εἴπωμεν ἡμεῖς ὅτι ὑπάρχει εἰς τὸν Λαὸν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι!

Σ. Καὶ διὰ ποίων μέσων θὰ γίνωσι ταῦτα τὰ ὁποῖα ζητεῖτε καὶ τὰ ὁποῖα τόσοις δύσκολα εἶνε;

Π. Πᾶν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν θέλει νὰ πράξῃ εἶνε ἀδύνατον νὰ γίνῃ ὅσον εὐχολον καὶ ἂν εἶνε, καθὼς ἐπίσης ὅτι

ἀπορρασία ὅσον δύσκολον καὶ ἂν εἶνε δύνανται νὰ τὸ ἐπιτύχῃ «καὶ ἂν ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως εἶπεν ὁ Χριστὸς δύνασθε νὰ μετακινήσῃτε τὰ ὄρη καὶ τὰς κοιλάδας» ἐπομένως καλὴ θέλησις μόνον χρᾶζεται, ὅταν δώσωσι τὰς χεῖρας εἰς ἀλλήλοδοθήειαν οἱ αἰσθηματῖαι, οἱ εὐγενεῖς χαρακτῆρες, οἱ ἐργάται, οἱ χωρικοί, οἱ ἀξιοπρεπεῖς ὑπάλληλοι καὶ δὴ οἱ διδάσκαλοι, οἱ καθηγηταὶ ἱεῖνες, ἐν παρόδῳ λεχθήτω, εἶνε αἰσχος νὰ εἶνε δοῦλοι εἰς τὸν τυχόντα κομματάρχισκον, οἱ ἀγαθοὶ ἐπιστήμονες καὶ ὅλα τέλος τὰ ὑγειᾶ στοιχεῖα.

Ὅταν λέγομεν ὑπάρξῃ ἡ συνεργασία τῶν ἀνθρώπων τούτων τότε, ὅσον ὀλίγοι καὶ ἂν ὑποθεθῶσιν, ὅτι θὰ εἶνε οὗτοι, οὐδεὶς ἂς ἀμφιβάλλει ὅτι καὶ ἐν καιρῷ τῆς δράσεως θὰ εἶνε ἄτρωτοι ἀπὸ τὰ βέλη καὶ τὰς ἀπειλὰς τῶν τυραννίσκων τῆς ἡμέρας καὶ μετὰ τὴν δράσιν θὰ ἴναι τόσοι ὑψηλοὶ ὥστε ἐκείθεν θὰ διορῶσιν τοὺς ἀσπάλαντας αὐτοὺς μικροὺς ὡς μελανάς στιγμὰς ἐπὶ τοῦ γήινου χάρατος.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ἡ ἀρχὴ ἐγένετο τὸ «Λαῖκον Ἀντιγνωστήριον» καλεῖ πάσας τὰς ἀνωτέρω τάξεις εἰς κοινὴν συνεργασίαν ὅπως ἰσχυροὶ ἐν τῇ ἐνώσει ἀντεπεξέλθωμεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Λαοῦ τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ.

Σ. Καὶ ἐγὼ μολοντί βλέπω ὅτι καὶ ὁρθὰ καὶ δυνατὰ εἶνε ὅσα λέγετε ἐν τούτοις ἐπειδὴ εἰμαι συντηρητικὸς καὶ ἐπομένως ἐχθρὸς πάσης Προόδου, θὰ ἀντιταχθῶ ἐναντίον Σου ὅλαις δυνάμεισι καὶ ἰδοὺ ἀμέσως τρέχω πικροῦ καὶ εἰς τὰ καφρνεῖα καὶ εἰς τὰς συναναστροφὰς καὶ ἐντὸς τῶν οἰκῶν καὶ ἀπάνω ἀπὸ τὰς στέγας φωνάζων ὅτι ὁ Ἀντίπαρς εἶνε θεάτρελλος ὅτι ζητεῖ νὰ γκρεμίσῃ τὰς ἐκκλησίας, νὰ ζουρίσῃ Παππάδες, νὰ ἀνοίξῃ τὰς φυλακὰς καὶ ὅτι ἄλλο δυνήθῃ, καὶ ἔτσι λέγε ὅσα θέλεις ἢ βλακεία καὶ εὐπειστία τοῦ Λαοῦ ἐσταύρωσε τὸ Χριστὸ καὶ σὺ θὰ γλυτώσῃς ἀπὸ τὰ νύχια μας;

Π. Ἰπαγε εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον τὸ ἡτοιμασμένον διὰ τοὺς Πλουσίους καὶ κομματάρχας, ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη ἦτο σκοτεινὴ, τὸ αἷμα ἐκείνου ἔπλυνε τὰς ἀκαθαρσίας τῶν συντηρητικῶν καὶ τῶν μεγάλων Κλεπτῶν καὶ διέλυσε τὰ σκότῃ τῆς ἀμαθείας, ἡ ἐποχὴ δὲ αὕτη θὰ μᾶς δείξῃ βεβαίως τὰ πράγματα εἰς ἀντίστροφον κατὰστασιν δηλ. ἡ ἀλήθεια νικῶσα θὰ σταυρώσῃ τοὺς πολυπληθεῖς Ἰουδας τοὺς προδίδοντας ἀντὶ ἀργυρίου καὶ τὴν Συνείδησιν καὶ τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἀνθρωπότητα—θὰ νικήτῃ ὁ Κοινωνισμὸς νῦν, θὰ νικήτῃ οἱ φιλελεύθεροι τοὺς συντηρητικούς καὶ φαύλους—Κρημυνήσῃται λοιπὸν εἰς τὸ βάρβαρον τῆς κηκίας καὶ τοῦ ἐγωῖσμοῦ ὅπως ὁ αὐτάδελφός Σου Δάβελος ἔπεσεν ἐκ τοῦ ὕψους ἔπου ἀνεβίβασε τὸν Χριστὸν διὰ νὰ τὸν ἐξαπατήσῃ ὑποσχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Κόσμου!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**